

РЕШЕНИЕ

№ 15592

гр. София, 23.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в публично заседание на 16.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

при участието на секретаря Станислава Данаилова, като разгледа дело номер **3179** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 84, ал.2, вр. с чл.76б, ал.1, т.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ).

Образувано е по повод Определение №100 от 11.03.2026г. постановено по адм. дело 20267260700304 по описа на АС Хасково, с което делото е изпратено по подсъдност на Административен съд София-град.

Започнало е по жалба с вх. № УП 33456/04.03.2026 г. на А. А. А. с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., с посочен в жалбата съдебен адресат С. И. и с посочен адрес: [населено място], [улица], ет.3, ап.8, срещу решение № 53 Х/ 05.02.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) последващата му молба с вх. № КП -01-266/21.01.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата са наведени твърдения за неправилност и незаконосъобразност на оспореното решение. Сочат се доводи, че същото не съдържа обективна и правилна оценка на ситуацията в страната на произход на чуждият гражданин търсещ закрила, както и относно риска за живота и сигурността му при завръщането му в С.. Оплакванията са, че е нарушен принципа на невръщане / non refulument/ поради съществуваща опасност от нечовешко и унижително третиране. Твърди се, че жалбоподателя е приел реални стъпки за интеграция като има осигурена работа и писмена гаранция от работодателя, както и осигурено жилище в република България, като работи и се издържа самостоятелно. С тези аргументи от съда се иска да отмени оспореното

решение и да върне преписката за ново разглеждане или да постанови предоставяне на хуманитарен статут.

В съдебно заседание, редовно призован жалбоподателя не се явява и не се представлява от процесуален представител.

Ответникът - интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет изпраща административната преписка по издаване на оспореното решение. Съображения по отношение на законосъобразността на административния акт излага, чрез процесуалния си представител юрк. Ю. Д. в писмена защита от 02.04.2026г. Оспорва жалбата като неоснователна и недоказана. Твърди, че при издаването на решение № 53 X/ 05.02.2026 г. не са допуснати посочените в жалбата нарушения на закона, като същото почива на задълбочен анализ на всички доказателства и твърдения и е постановено отчитайки липсата на факти, които да променят оценката на риска за обстоятелства които са били предмет на предходна административна и съдебна преценка. В откритото съдебно заседание не изпраща представител. Софийска градска прокуратура не участва с представител по делото.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, ведно с доводите на страните, съгласно чл.235, ал.2 ГПК вр. чл.144, ал.1 АПК, установи от фактическа страна следното:

А. А. А., гражданин на С. за първи път е поискал закрила с молба с входящ № 1689 от 12.07.2024 г. на РПЦ – Х. (л.207). На същата дата кандидатът е регистриран с имена А. /собствено/ А. /фамилно/ А. /бащино/, от мъжки пол, [дата на раждане] в С., [населено място], обл. Д. ал Зор, гражданин на С., арабин по народност/вероизповедание мюсюлманин - сунит, семейно положение – неженен с ЛНЧ [ЕГН]. Личните му данни са установени въз основа на подписана декларация по чл. 30, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, тъй като същият не е представил документ за самоличност.

В проведеното с чуждият гражданин интервю на 16.08.2024г., съгласно приложен протокол № УП33456/16.08.2024г. кандидатът разказва, че е роден в [населено място], обл. Д. ал Зор, където е живял до отпътуването си. От С. до България пътувал за девет дни, като влязъл в Република България през Турция. Споделя, че е селянин и работи на земята, сее памук и жито най-вече. Посочва, че в селото му има араби и кюрди, като повечето хора изповядват мюсюлманството като религия. Братята му се намирили в България в лагера в [населено място], а родителите му работели и се намирили в Л., като се връщали в С.. Самият той също работил в Л. в земеделието преди да напусне С.. Напуснал С. нелегално с братята си за Турция, след което дошли в България. Напуснал Турция, като твърди, че не е имал проблеми с властите в Турция, защото целта му била България. В България отново влязъл нелегално с помощта на трафикант по народност сириец. Решението си да напусне страната си по произход мотивира с наличието на война в С., където нямали храна и „умряли“ от глад там. Споделя, че в селото му, че имало нападения от самолети. Района на селото му се контролирал от кюрдите. Не напуснал района на селото си защото имало вероятност да го търсят за казарма, тъй като не бил ходил в казарма. Не отишъл в Л. с по-голямата част от братята и сестрите, както и родителите си, тъй като и там имало война и те можели да се върнат в С.. Чуждият гражданин посочва още, че не е членувал в политическа партия. Излага твърдения, че не е осъждан и не е имал проблеми с официалните власти в С., както и не е бил жертва на насилие и не е имало заплахи спрямо него в страната му на произход. Проблеми с религиозната си принадлежност като арабин също твърди, че не е имал, като посочва, че не е участвал във военни формирования. В интервюто е изразил нежелание да се върне в С., тъй като положението от както пораснал станало по-лошо.

С решение № 11472 от 04.11.2024 г. , Председателя на ДАБ при МС е отказал да предостави на А. А. А. статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България. Решението е връчено

присъствено на 12.11. 2024г. Молителят е обжалвал административния акт пред Административен съд - [населено място]. С Решение № 6017 от 20.12.2024 г. по адм. дело № 1220/2024 г. по описа на АС – Хасково(л.72), жалбата му против Решение № № 11472 от 04.11.2024 г. на Председателя на ДАБ при МС е отхвърлена. Съдебният акт е обжалван пред ВАС и е образувано адм. дело № 1409/2025 г.. Съдът се е произнесъл с решение № 9739 / 14.10.2025г. (л.68), с което оставя в сила решението Решение № 6017/ 20.12.2024 г., постановено по адм. дело № 1220/ 2024 г. на Административен съд- Хасково. Като резултат от обжалването решение № 11472 от 04.11.2024 г. на председателя на ДАБ към МС е влязло в сила на 14.10.2025 г.

С писмо рег. № РПЦХ-01-680/27.10.2025г. ДАБ при МС е уведомила ГД „Гранична полиция“, група „Миграция“ на ОДна МВр- Х. и Дирекция „Миграция“ – МВР, че на чуждият гражданин А. А. А. с решение на Председателя на ДАБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

Чуждият гражданин е подал последваща молба за международна закрила с Вх.№ КП - 01 - 266 / 21.01.2026 г. (л.39) с искане за повторна регистрация. С тази молба А. А. А. е изразил желание да бъде образувано производство за предоставяне на международна закрила спрямо него, която мотивира със започналата там тежка гражданска война, независимо, че войната в родината му била приключила навежда твърдения, че безредиците и убийствата по улиците там продължавали. Доставка на електричество, вода и канализация били нарушени, което обуславяло недостъпност за здравето и хигиената. Много мъже били убити, арестувани или прогонени от страната. Въпреки, че хиляди хора вече се били завърнали в С., стотици от тях бягали, за да спасят живота си. Посочва заявление на ВКБОН, че всички бежанци имат основното право да се завърнат в страната си по произход в избран от тях момент, като всички завръщания следва да бъдат доброволни и безопасни. Представя доказателства за стабилни доходи при работодателя си в Република България – Р. Ц. при когото е назначен на трудов договор, като определя риска от завръщането в страната си на произход със съществуващата там несигурност поради общата ситуация след войната. Към молбата прилага копие от нотариален акт, извлечение от банкова сметка в ДСК от 11.08.2025г. на Р. К. Ц. , декларация за осигурено жилище, издръжка и работа относно него от Р. К. Ц. за времето на пребиваването му в Република България.

С Решение № 53X/ 05.02.2026г., след извършен анализ на установените в административното производство факти и обстоятелства, интервюиращият орган при ДАБ-МС не е допуснал молба с вх.№ КП - 01 - 266 / 21.01.2026 г. на ДАБ-МС до производство за предоставяне на международна закрила. Органът е оценил обстоятелствата свързани със ситуацията в държавата на произход на чужденеца въз основа на информацията, изнесена в справка с вх. № МД-02-14/16.01.2026 г. на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ-МС, в която се посочва, че според оценки на ВКБОН към 12 юни 2025г. в провинция Д. ал Зор са пребивавали 192496 вътрешно разселени лица и 46557 души, които са се завърнали в територията на провинцията от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024г. Посочва се, че към 15 май 2025г. общо 40105 завърнали се от чужбина лица от началото на 2024г. живеят в провинция Д. ал Зор, като по-голямата част (24951души) са се завърнали в окръг Д. ал Зор. Доверителния фонд за възстановяване на С. (S. recovery trust F., SRTF) наскоро е одобрил стартирането на фаза II на своята интервенция на „Подкрепа на здравните услуги в провинция Р. и Д. ал Зор“, която ще подобри медицинските услуги в двете провинции. Тази подкрепа ще разшири единствената безплатна болница, обслужваща на 327400 души, чрез създаване на денонощно спешно отделение, педиатрични и гинекологични клиники, родителско отделение с операционна зала и скрининг за недохранени деца и бременни жени. Болницата ще предлага и стационарни педиатрични грижи, неонатални услуги, радиология, лаборатория и аптека, като непреките бенефициенти се изчисляват на 354900

лица. Органът е оценил съгласно справката за реалистични очакванията за затихване на конфликта в С. и е обосновал извода, че в С. не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие в тази територия. Констатирал е липса на лични обстоятелства, които да сочат че жалбоподателя би станал специфична цел на такова насилие, поради присъщите на личностното му положение елементи, като при евентуалното му завръщане в С., той би могъл да води нормален живот, какъвто води семейството и близките му там, които са останали да живеят в родното му място. С тези аргументи е заключил, че молителят не се позовава на реални нови обстоятелства от съществено значение за личната му бежанска история, обосноваващи риск за живота и свободата му в С., които да обуславят допускането на неговата последваща молба до производство за предоставяне на международна закрила.

Пред съда от страна на ответника е представена актуална справки за положението в С.. С вх. № МД-02-132/02.04.2026г. (л.18).

При така установената фактическа обстановка Съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорваният акт е връчен на адресата си на 04.03.2026 г., а жалбата, въз основа на която е образувано делото, е подадена чрез Председателя на ДАБ при МС на 04.03.2026г. Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 84, ал.2 от ЗУБ, подадена е от надлежна страна с правен интерес от оспорването, следователно е допустима.

Решение № 53 X/ 05.02.2026г. е издадено от компетентен административен орган. К. Б., старши експерт в Регистрационно приемателен център (РПЦ) - [населено място], е определен за интервюиращ орган на ДАБ със Заповед № РД-05-78/26.01.2026 г. на председателя на ДАБ (л.38). Решението е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал.1, т.1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 05.02.2026 г., в рамките на 11 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба вх. № КП - 01 - 266 от 21.01.2026 г. на ДАБ –МС, съгласно чл. 76б, ал.1, т.2 от ЗУБ.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма.

Производството е образувано на основание чл. 76б от Закона за убежището и бежанците, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Подадената от А. А. А. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1 т. 6 от ДР на ЗУБ.

В глава шеста на ЗУБ раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а – чл. 76в ЗУБ, са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС. Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 работни дни от

подаване на последващата молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила. Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ, чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба. Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 от ЗУБ, съгласно който на чужденеца, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата.

Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл. 29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал.7 ЗУБ.

Съгласно чл. 76б, ал. 1 от ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 от ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. Тълкуването на тази норма налага извода, че административният орган не следва да разглежда по същество всяка последваща молба за предоставяне на международна закрила от конкретния кандидат. Това следва да стане единствено ако последният е представил нови елементи и е изтъкнал факти, имащи причинно-следствено реално отношение към правото да получи закрила, в случай, че отговаря на условията на Директива 2011/95/ЕС. Т.е. не всеки един документ, представен от кандидата с последващата молба или направено твърдение, би бил основание тя да бъде разгледана по същество, а само такива документи, които в действителност не са били известни на кандидата при подаването на първоначалната му молба и от тяхното съдържание може да се извлече вероятност кандидатът да получи закрила. Преценката на тези документи е изцяло в правомощията на административния орган, разглеждащ последващата молба.

В разглеждания казус при направения анализ на представените по делото документи, съдът констатира, че те съдържат изчерпателна и детайлна информация за страната на произход. От нея не може да се достигне до извода, че А. А. А. в действителност е представил нови документи или е навел нови твърдения, имащи отношение към правото му да получи международна закрила и даващи основание молбата му за закрила да бъде повторно разгледана по същество.

В конкретния случай, от приетите по делото доказателства не се установява, че към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че търсещият закрила, върнат в С., в конкретен регион, поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си.

Публично достъпните данни посочват, че през месец януари 2026г. сирийското правителство и кюрдските Сирийски демократични сили са сключили споразумение, поставящо началото на примирие и интеграция на кюрдските райони и сили в структурите на държавата. С

правителствен указ е постановено признание на кюрдския език, култура и празници, което е началото на търсена устойчивост и гарантиране на сигурността в северните и североизточните райони на страната, където живее това етническо малцинство. Установено е, че в момента не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. Въпреки че в някои части има сблъсъци не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. Сблъсъците в определени части на страната са спорадични и като такива не могат да се оценят като въоръжен конфликт. В страната е даден ход на помирителни процеси, реинтеграция на всички воювали в миналото групировки в мирния процес. От информацията в справките става ясно, че дори и да се приеме наличие на въоръжен конфликт в С., то същият явно не е повсеместен. Съответно не може да се счита, че със самото си присъствие в дадена провинция, съответно населено място, кандидатът ще бъде изложен на тежки заплахи срещу живота или личността му поради безогледно насилие вследствие на въоръжения конфликт. Отделно от горното, съществуването на въоръжен конфликт в страната на произход на търсещото закрила лице не е предпоставка във всички случаи да се предоставя хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ. Преди прилагането на визирания законов текст се изисква оценка на конкретния случай, каквато е извършена от административния орган и правилно е формиран извод, че визираната разпоредба от ЗУБ не намира приложение спрямо чужденеца. Съгласно чл. 8, ал. 1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение и/или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Правилен е изводът на административния орган, че изложените от лицето причини не представляват материалноправно основание по смисъла на чл. 8, ал. 1 ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец. Законосъобразен и обоснован е изводът на административния орган, че заявените от жалбоподателя обстоятелства не могат да бъдат свързани с нито една от причините за преследване посочени в закона. Към настоящия момент в С. не се установяват данни за наличие на въоръжен конфликт, който да представлява риск за живота на цивилното население, поради безогледно насилие. Още повече, следва да се отчете възприетата в цитираната практика на СЕС условност, че "колкото по-способен евентуално е молителят да докаже, че е специфично засегнат поради присъщи на личното му положение елементи, толкова по-ниска ще бъде степента на безогледно насилие, която се изисква, за да може той да търси субсидиарна закрила", т. е. хуманитарен статут. В конкретния случай, жалбоподателя не споделя обстоятелства, които да са представлявали непосредствената заплаха за живота и сигурността му в С. т.е. от данните по преписката не може да се направи и извод, че личното и общественото му положение го поставят в такава рискова група, чиято дейност да го изложи на неблагоприятни последствия на фона на съществуващия конфликт в страната по произход и спорадичните проблеми със сигурността там. От представената справка от 02.04.2026г. (л.18) се посочва, че в бюлетин на Върховния комисариат на бежанците към ООН от 06.03.2026г. е отбелязан общ брой на завърналите се в С. лица от 08 декември 2024г. който достига 1 488 667 души. От 02 март 2026г. насам в С. рязко се е увеличил и броя на пристигащите от Л.. За пет дни повече от 65 00 души главно сирийци, но и ливанци са преминали и двата гранични пункта – „Д. Я.“ – провинция Д. и „Д.“ – провинция Х.. Сирийските власти продължават да улесняват преминаването на лица с цел избягване на забавяне, правителството е открило имиграционна зала, а медицинската готовност на контролно-пропускателните пунктове е засилена. Сред сирийците, възнамеряващи да се завърнат, голяма част от тях съобщавали, че домовете им са разрушени и планират да останат при роднини, а друга

отбелязват, че щетите по домовете им в Л. са ги принудили да се върнат в С.. Приетите по делото справки са изготвени в съответствие с „Методологията на Агенцията на Европейския съюз за убежището за изготвяне на информация за страните на произход“. Те се кредитират от настоящия състав. Съгласно чл. 21, т. 7 от Устройствения правилник на ДАБ, Дирекция „Международна дейност“ изготвя и актуализира аналитични доклади и справки за сигурните държави по произход, за кризисните райони и за бежанските потоци. Следователно, посочените справки са изготвени от компетентен орган и в кръга на правомощията му.

На следващо място административният акт е издаден в съответствие с чл. 35 от АПК, след като са изяснени фактите и обстоятелствата от значение за конкретния случай. Административният орган е спазил изискването на чл. 73 от ЗУБ като последователно, обективно, безпристрастно и обосновано е извършил преценка относно наличие на основания за предоставяне статут на бежанец и хуманитарен статут, като е изпълнил императивното изискване на чл. 75, ал. 2 от ЗУБ, при произнасянето по молбата за международна закрила да прецени всички относими факти и документи, свързани с личното положение на молителя и с държавата му по произход. Административният орган е анализирал подробно и задълбочено бежанската история на чужденеца, както и справките на Дирекция „Международна дейност“ на ДАБ относно Република С., с отчитане на актуалната политическа и икономическа обстановка в държавата и личната бежанска история на жалбоподателя.

При така установеното интервюиращият орган правилно е приел, че представените документи не установяват нови обстоятелства от съществено значение и законосъобразно е отказал допускането на последващата молба до разглеждане по същество на основание чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ.

Представените доказателства с последващата молба за закрила, а именно нотариален акт на недвижим имот на Р. К., извлечение от банковата сметка на същото лице и Декларация от негова страна, че ще осигурява издръжка, жилище и работа на жалбоподателя за времето на пребиваването му в Република България, не обуславят извод за настъпили обстоятелства, водещи до допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Настоящият съдебен състав счита, че те не доказват обстоятелствата, станали причина жалбоподателя да не може да се завърне в С., а по-скоро относно обстоятелствата за по-добрият живот, който същият води в Република България и поради което на иска да се завърне в страната си по произход.

Съвкупната преценка на изложените дотук факти и обстоятелства налага извод за законосъобразност на обжалваното решение, което предпоставя отхвърляне на жалбата против него.

Водим от горното и на основание чл. 172 ал. 1 и ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 87 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба с вх. № УП 33456/04.03.2026 г. на А. А. А. с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] в С., гражданин на С., срещу решение № 53 X/ 05.02.2026 г. издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което, на основание чл.76б, ал.1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците последващата му молба с вх. № КП -01-266/21.01.2026 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ:

